

עת להתמסר ועת להתכנס

הלכות טהרת המשפחה הן הלכות כה משמעותיות בחיים הזוגיים שלנו. לכאורה אלה הלכות טכניות - מה לעשות, מה לא לעשות ומתי, אך הן משפיעות על המרקמים היותר עדינים של פנימיותנו. בכוחן להסעיר אותנו, לשמח אותנו, לעורר את הציפייה והתשוקה שלנו או לאכזב אותנו. הן נוגעות בנו עמוק, סודי, אינטימי. ההשלכות הרגשיות והזוגיות של ההלכות

הללו הן כה רבות ועמוקות - עד שלעתים הן הופכות להיות בעברנו כבדות מנשוא. מה המקום של הלכות נידה בחיים שלך? האם הן סוג של אילוץ - אין מה לעשות, קיבלתי וסת אז צריך לפרוש? או שהן כלים שניתנו לך ולכן זוגך על מנת לבנות ולהעמיק את הקשר ביניכם? ההלכה מבלבלת. היא מדברת בשפה של אסור ומותר, וזו שפה שאנחנו לא כל כך אוהבות. אך ההלכה איננה רק מעשית - התנהגותית, שכן הצד המעשי שלה הוא ביטוי לממד פנימי ומהותי. למשל, כשאנו לומדות דיני ממונות, מעבר לשאלה איך לנהוג בממון במקרים מסוימים אנו לומדות גם את התפיסה המהותית של התורה לגבי ממון. כך גם בהלכות הטהרה. כשאנו לומדות ומקיימות את הלכות הטהרה, אנו נפגשות עם התפיסה של התורה לגבי נשיות, זוגיות, אינטימיות ובית. ציור הבית היהודי שמציירות הלכות

נידה הוא מורכב ורב ממדי, ונתמקד בהיבט אחד חשוב.

הלכות הטהרה - בניין הזוגיות

החודש מתחלק לשתי תקופות. ישנה תקופה שבה אתם כזוג מכוונים אל היחד, אל המפגש העמוק והמיוחד שיכול להתרחש רק בזוגיות, מפגש שהוא מצווה. וישנה תקופה שבה אתם מכוונים לפרוש זה מזה, ללכת כמה צעדים אחורה, להתכנס כל אחד מכם אל תוך עצמו. עת להתמסר ועת להתכנס, עת להרגיש אחדות יחד איתו ועת להרגיש אחת עם עצמך, וחוזר חלילה.

שתי התנועות הללו נטבעו באיש ובאישה כבר בבריאתם. בפרק א' ובפרק ב' בבראשית מופיעים שני סיפורי בריאה שונים מאוד. בכל אחד מהפרקים מסופר סיפור שונה על האיש והאישה, סיפור שונה על הזוגיות. בפרק א' מסופר למעשה על בריאה אחת. האיש והאישה נבראו יחד, מאוחדים: "ויברא א-להים את האדם בצלמו בצלם א-להים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם". לעומת זאת, בפרק ב' מסופר על שתי בריות שנבראו בזמנים שונים, למטרות שונות, מחומרים שונים ובאופן

בריאה שונה: "וייצר ד' א-להים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים... ויפל ד' א-להים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה. ויבן ד' א-להים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבנה אל האדם".

שני הסיפורים הללו הם שני הסיפורים הפנימיים של הזוגיות, והם אשר הופכים אותה למורכבת כל כך. מצד אחד אנחנו אחד, ומצד שני אנחנו שניים. מצד אחד יש בינינו אינטימיות מאוד עמוקה, ומצד שני אנחנו מבינים או מרגישים מאוד שונה לגבי דברים מסוימים, עד כדי עימותים ומריבות אשר מלווים ברגשות קשים וכואבים ובשאלה איך נוכל להכיל את השונות הזאת.

שני הסיפורים הללו מולידים בתוכנו שני סוגי צרכים ורצונות. מצד אחד צורך להרגיש קרובה, אוהבת, "נבלעת" בתוך הקשר, ומצד שני צורך להיות לעתים לבד, להיות עצמאית וייחודית. באופן שבו הן בנויות, הלכות נידה אומרות לנו: במכלול הזוגיות יש מקום לשני הסיפורים, לשתי התנועות - לתנועה שלך אל עבר עצמך כישות עצמאית, ולתנועה שלך אל עבר קשר וקרבה לאישך.

למעשה, הקשר הזוגי בנוי מהקשר

” כשאת משקיעה בעצמך - את למעשה משקיעה בזוגיות, את משקיעה בבית. כי הקשר עם עצמך שייך למכלול הקשר

של בני הזוג זה עם זה, אך לא פחות מכך הוא בנוי מהקשר שיש לכל אחד מהם עם עצמו. כשאת משקיעה בעצמך - את למעשה משקיעה בזוגיות, את משקיעה בבית. כי הקשר עם עצמך שייך למכלול הקשר, והוא חלק מאוד מהותי בבניית הקשר הזוגי ובבניין הבית. הלכות נידה יוצרות מעין שדה אימונים שבו אנחנו כזוג מתאמנים במעברים מהאחד אל השניים, לומדים לתת מקום למפגש בינינו אבל גם לכבד את המרחב הפרטי, את ארבע האמות שיש לכל אחד מאיתנו.

הקשר עם עצמי מעמיק והופך להיות קשר עם בני זוג, והקשר עם בני הזוג מפגיש אותי עם חלקים בתוכי שלא הכרתי קודם לכן. שתי התנועות המשלימות הללו, שמופיעות בסיפורי הבריאה, ורוחשות עמוק בתוך נפשנו, מקבלות ביטוי גם בהלכות נידה.

אסיים בשיר שמבטא יפה את הרעיון, ומשתמש גם בעולם הדימויים של הלכות נידה.

על הנשואין | גזבראן חליל גזבראן
יְחַדְּוּ נוֹלְדָתָם וְיַחַדְּוּ תְהִיּוּ לְעַד -
יְחַדְּוּ עֵת כְּנִפְי הַמְּנוֹת הַלְּבָנוֹת
יְפִיצוּ יְמֵיכֶם אֶל דְּמִמַּת הַנְּצַח שֶׁל
הָאֱלֹקִים.

אך שימו מרחבים בזה היחד
ותנו לרוח השמים לחולל בינותכם.
אהבו זה את זה - אך אל תכבלו
את האהבה -
ותהי ים הומה בין חופי
נשמותיכם.

מזגו איש לכוס רעותו, אך אל
תשתו מכוס אחרת,
פרסו מפתכם זה לזו, אך אל
תאכלו מפלי אֶחָד.

זמרו וחוללו יחדו ויגיל לבבכם,
אך תנו ויהא פל אֶחָד לְעַצְמוֹ,
כְּמִיתְרֵי הַנְּקֵל שֶׁלְעַצְמָם הֵם גַּם
בְּנִגְנָם יַחַדְּוּ.

תנו את לבבכם, אך אל יהא איש
אֶחָד אֵי לְלֵב הָאֶחֶר,

כי רק יד החיים תכיל את לבבכם.
עמדו יחד אך אל תהיו צמודים,
הן גם העמודים נושאי המקדש
נצבים ולא יגעו,

והאלון והאלה - אַמְרֵיהֶם זֶה
בְּצֵלָה שֶׁל זו לא יגבהו.